

Ec 8687

KULDED MÄLESTUSED

MEIE VANEMATELE

52/60

ENSV
Riiklik Avalik

8-20 099

Tallinna Eesti Kirjastus-Ühisuse trükikoda, Pikk tän. 2. 1929.

KOOLI NÕUKOGU.

1. L. F. Osvald. 2. K. Rose. 3. K. Sutta. 4. J. Schneiders. 5. L. Nikkar. 6. T. T. Babienko. 7. M. Gnädjin.
8. A. Sprogis. 9. M. Bärengrub. 10. J. Birsinš. 11. K. Saknits. 12. E. Krievs. 13. V. Vilmans.

Tänu.

Suur on kooli hariduse tähendus elus. Rahvad toovad suuri ohvreid, et oma noorsugu koolitada. Adventrahvas toob selles mõttes aga siiski raskemaid ohvreid. Ta usub oma noorsoo võimesse. Kõrge ja ülev on meie ülesanne. Meie emad ja isad, õpetajad ning juhtivad mehed ei ole oma vaeva tagasi hoidnud, koolitades omi poegi ja tütreid. Vanemad on annud eneste pojad ja tütreid, koolinõukogu ja õpetajad on kooli ja õpilaste tarviduste eest hoolitsenud.

1929. aasta lõpetajate klass ütleb selle eest oma tänu. Samuti täname ka kõiki, kes ulatasid oma avitusrikkad käed meie albumi väljaandmisel. Meie hindame kõrgelt iga abi ning püüame tulevikus nendele abi anda, kes seda vajavad.

Lõpetajad.

ÕPETAJASKOND.

L. F. Osvald.

Koolijuhataja,

õpetab ajalugu, kogudusekorda ja kasvatust.

K. Rose.

Piibli, kiriku- ja üldajaloo ning retoorika õpetaja.

A. Eglitis.

Koorijuht, läti- ja venekeele õpetaja.

H. Tekman.

Õdede eestseisja, õpetab anatoomiat ja füsioloogiat ning haigeravitsust.

R. Kipurs.

Matemaatika ja teaduslike ainete õpetaja.

M. Iverson.

Ingliskeele, masinkirja ja klaveri õpetaja.

E. Undritz.

Uue-Testamendi ja saksa keele õpetaja.

LÕPETAJAD

1929. a.

E e s m ä r k : M i n g e k õ i k e m a a i l m a .

M o t t o : K r i s t u s e a r m a s t u s s u n n i b m e i d .

V ä r v i d : V a l g e j a r o h e l i n e .

L i l l : N a r t s i s s .

Arnolds Lejnieks.

Kõikumata julguses, tugev tahe. Asub küsimatult sihitaotlemisele, hoolimata teiste kiitusest või lahtusest.

Elvine Ando.

Võib palju, kui tahab. On meelt selle jaoks, mis ilus, ja ihkab häduse järgi.

Frants Sketschus.

Hää mõtleja, viies oma idee selgelt ja süstemaatiliselt läbi.

Amanda Nuka.

Ustav sääl, kuhu Jumal teda seadnud; armastab korda. Omab rohkem südamlikkust kui seda väliselt näha võib.

Richard Vinglas.

Vaikne ja tagasihoidlik, kuid avatud meeltega. Iseteadvus ja alandlikkus ühinevad tema iseloomus harmooniliselt.

Jeva Graudels.

Alati rõõmus, võib ka läbi pisarate naerda.
Armastab tõe ja on väsimatu töös.

Jānis Čolders.

Õiglane oma kohustustes. Sõnapidaja; kõneleb
mõnusalt ja sisurikkalt.

Viktorija Poznjak.

Sügavad tunded ja selge pää. Püüab kõrgete sihtide
poole, kui see ka nõuab ohvreid ja rasket tööd.

Augusts Baķis.

Inimsõbralik — Jumalale sõnakuulelik. Rahunõudev
ja viisakas.

Julija Luhs.

Oskab rõõmustada noori kui vanu. Teenistusvalmis
eneseunustamiseni. Truu tõe.

Jakob Ney.

Vaikne võitleja, kes iga südamelöögiga püüab pühitsuse ja õiguse järgi Jumala ja inimeste ees.

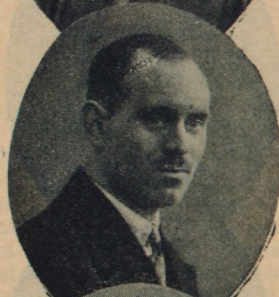
Irene Jelistratova.

Püüdlik ja rahulolev. Teadlik oma ülesandeis. Kannab vaikselt südames suuri ideaale.

Karl Rosenberg.

Alati rõõmus, kuid tunneb ka elutõsidust ja kohustusi.

Luise Pavulan.

Õrnatundelik, kindlaseteadvusega. Usaldab lapselikult Jumalale.

Peters Kreslinš.

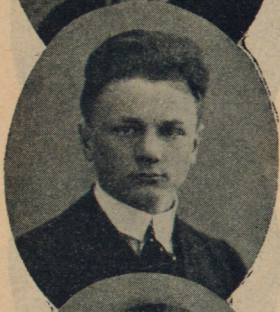
Täpne ja õiglane ka kõige vähemas. Kannab südames suuri ideaale ning püüab neid saavutada.

Hermine Vikmans.

Järeleandmatult usin õppimises ja töös. Mõistab saavutatut hästi kasutada.

Jānis Dimants.

Aastates noor, kuid mehe mõistus. Arvestab targalt aja, vahendite ja inimestega, olles kohusetruu ning usaldatav.

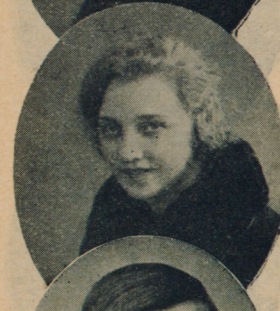
Anna Priede.

Vaiksed veed on sügavad. Püüab rahulikult ja kindlalt etteseatud sihte saavutada.

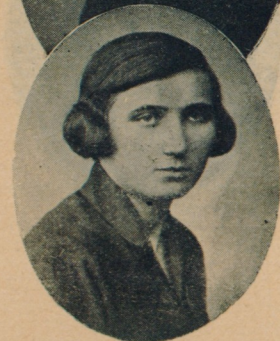
Eduard Kana.

Halastaja samariitlane. Püüab hääsüdamlikult kannatajaid aidata ja langenuid tõsta.

Selma Boom.

Tunderikas. Iseseisev mõtlemises ja tegutsemises. Viib ettevõetu läbi.

Sigred Jürgenson.

Mõistab elu vaadata selge pilguga ja naeratada elu tumedatel päevadel.

Klassijuhataja kõne.

A. Lejnieks.

Kallid vanemad, austatud õpetajad, töölised, külalised ja armsad kaasõpilased!

Tervitan teid kõiki sel õhtul lõpetajate klassi nimel ning tänan teid tähelepanu ja osavõtu eest, mida teie sel õhtul olete meile avaldanud. Kui mõni aasta tagasi oktoobrikuus kooli ruumid olid täidetud noorte naiste ja meeste jutuajamisest, olime ka meie nende hulgas. Siis ei tulnud mõttesse, et tuleb aeg, kus peame sest valgusloosist lahkuma. Ühel maikuu õhtul, sarnane sellele, lahkusid meist esimest korda seltsilised, et sügisel meie hulka enam mitte tagasi pöörata. Ka siis näis meie lahkumise silmapilk veel kaugel olevat.

Nüüd on aga tulnud see aeg, kus kooli ukсед langevad meie taga kinni. Meie ees avanevad uue kooli väravad. Väraval seisab päalkiri, mida õppisime me möödunud aastatel lugema. See päalkiri kõlab: „Minge kõike maailma“. Me seisame elu ülikooli väravate ees; selles koolis ei juhi meid enam meie armsate kasvatajate käed. Nende asemele as-

tuvad tõsised eluproffessorid: raskused, pettumused ja puudus. Siiski on üks sõna, mis tuleb meile kaasa koolist; seda sõna õpetasid meile meie õpetajad; sõna Jeesus oleme sügavasti eneste südamesse kinnitanud. Sõnu, mida loeme uue kooli väravatel, on meile räägitud ja kirjutatud. Meie tahame neid sõnu kuulutada ja minna mitte küsides, kuhu, sest see, kes neid sõnu ütles, armastas meid üle kõige. Armastusest aetud tõi tema täieliku ohvri meie eest. Ka meie tahame täieliku ohvri tuua. Kui elu tumedad õpetajad meie pilgu meie eesmärgist püüavad kõrvale pöörata, siis asub meie südamesse peidetud vägi, mis meid aitab saavutada ette seatud eesmärgi. Seda väge tunnevad kõik need, kes mõistavad sõnu: „Minge kõike maailma“. Meie oleme valmis sõna kuulma ja minema, kuhu meid saadetakse, sest „Kristuse armastus sunnib meid“.

Kõne isadele.

A. Nuka.

Armsad isad! Olge tervitatud meie keskel!

Kui 1929. a. lõpetajad tunneme end selle eesõiguse läbi austatud olevat, et olete meie keskel. Nähes teid eneste ees, pöördub meie vaimusilm tahtmatult minevikku, sellesse aega, kus otsustus meie siinolemine. Teie mure keskpunkt oli mõte, kas see osutub teie poja ehk tütre õnnistuseks. Täna õhtul oleme aga eriti rõõmsad, et teie selleni olete juhtunud, ning meie seisame siin teie ees, kui teie vaeva tagajärgede tunnistajad. Teie ise tunnete seda ohvrit, mida meie jaoks olete toonud. Sellepärast lubage meid siinkohal teile sügavamalt tänu väljendada. Teie ei arvestanud vahendite puudusega, ka mitte abiga, millega oleksime võinud teid kodus aidata, vaid teie vaimusilm vaatas üle raskuste kaugele tulevikku. Teie usaldasite meid meie armsaile õpetajaile, et meist Jumala mehi ja naisi kasvataja ja nüüd võime õpetajate auks öelda, et nad on meie häaks eneste parima teinud.

Aga nüüd on aeg saabunud, kus meie sellest kohast peame lahkuma. Siin õppisime me Jumalat ja eneste ligemist armastama ning esmargile vastavalt, mille enestele ette oleme seadnud: „Minge kõike maailma“, seisame täna õhtul uue eluperioodi ees, mis on eelmisest palju tõsisem. Nüüd astume praktilisesse ellu, aga ometi oleme rõõmsad, et ka edespäi õpilasteks võime jääda, mitte küll enam eneste armsate õpetajate juhatusel, vaid elukoolis. Elulained käivad kõrgelt ja löövad ka mõnikord üle pää kokku, nii et satume hädaohtu. Seepärast lubage meid loota, et teie ka edespäi meie kõrval seisate, võib olla mitte enam nii palju materjaalselt kui vaimiliselt. Meie ei tea, kuhu meie klass puistatakse, aga igal ühel meist seisab elu ees. Sellepärast julgeme loota, et teie ka tulevikus meile eneste palves mõtlete, et meie ükskord võiksime meie isade Isa juures ühendatud olla.

Kõne emadele.

R. Vinglas.

Kallid emad!

Misjonikooli lõpetajate nimel on mul eesõigus teid tervitada ja tänada. Meie oleme rõõmsad, et võime jälle teie armastusrikkaid nägusid eneste ees näha.

Me rinda on nii tasa midagi põletavat tunginud, mida ei saa varjata, vaid mis otsib väljapääsuteid. Aasta aasta järgi, kui oleme kinni hakanud neist nii tuttavaist uksekäehakatusist, on see meie süda-

mes olnud. Seda oleme alati eneste hinges kannud, kui oleme jälle kaugel üle sinilainetava järve meile nii sõbralikku koolihoonet võinud tervitada. Kuid täna on see tunne meile kõige lähem ja see on nimelt tänutunne teie vastu, emad, kes te igakord, kui lahkusime kodust, eneste tööst karedaks muutunud käed meie õlgadele panite ja pisarsilmil liigutatult sõnasite: „Minge Jumala nimel.“ Lahkumise-

tune on avanud meie silmad ja nüüd näeme nii selgesti neid pilte, mida minevik on meie mälestuslinikule joonistanud. Need on pildid teie eneseohverdusist, teie heitlusist ja püüetest, teie unetuist õist, tööriikkaist päevist ja südamlikest palveist, et võimaldada eneste poegadele ja tütardele osasaamist jumalikust kasvatusesest.

Kallid emad! Meie tahame teie kareid, aga nii armsaid käsi suruda ja eneste sügavama tänu väljendada, sest kõik meie tunded on täna üheks tänuks ühinenud. Nüüd, kui meie oma armsast õp-

peasutusest peame lahkuma, et ühte uude kooli astuda, ja nimelt elukooli, siis tahame me kõike maailma minna ning süütame sääl püha armastustule põlema, sest Kristuse armastus sunnib meid. Ja meie usume, emad, et see on meie kõige suurem tänu teie vastu, kui meie alati oleme truud tööle ning vaatamata raskustele, kaasinimesi aitame ja eneste hingedel kanname teiste eest suurt koormat, sellega tõeliselt tunnistust andes, et Kristuse armastus sunnib meid.

Kõne õpetajatele.

J. Čolders.

Lugupeetud kasvatajad!

Meil kui lahkujal klassil on täna õhtul südamed tänuaga täidetud Jumalale selle eesõiguse eest, et võisime ette valmistada etteseatud eesmärgi jaoks. Ajajärk, mille siin koolis veetsime, oli ilusamaid meie elus. Armsad kasvatajad, meie oleme südamest tänulikud teile, teie ennastärasalgava ohverdumise eest. Meie pärast pole teie endi ihulikke ega vaimulikke jõude kokku hoidnud. Seda tunnistavad teie juuksed, mis hakkavad halliks minema. Teie soov oli meid ette valmistada tublideks ja kasulikudeks inimesteks. See ettevalmistus pole mitte ühekülgne mõistuse haridus olnud, aga palju enam südame, mõistuse ja lihaste haridus. Just tänapäev vajab maailm mitmekülgsest haritud mehi ja naisi, kelle käed ei karda ega häbene mingisugust tööd, kelle silmad näevad, kelle kõrvad kuulevad, kelle südamed täidetud armastusega ja kelle jalad virgalt

tõttavad aitama. Teile, armsad kasvatajad, saab osaks seesama tunnustamine, mis öeldi vanematele, sest teie soovid meie hääks olid alati ausad. Palju olete meie hääks teinud, sest mis meie täna õhtul oleme, on suuremalt osalt teie töö. Meie siinviimise ajal nagu oleks teie meid Nebo mäele juhtinud. Ja Moosese eeskujul oleme võinud vaadata töötatud maale. Selles vaates nägime lõikusvalmit põldu. „Minge kõike maailma ja kuulutage evangeeliumi kõigile rahvale“. Jumala abiga tahame hääd elu elada, et selle läbi teile rõõmu valmistada ja teie vaeva osalt tasuda. Kui lahkujate klass soovime teile rohket Jumala õnnistust ja jõudu teie edespides töös. Meie usume, et teie palved saadavad meid järgnevas elus. Meie ei unusta ka palvetamast teie eest, et kord võiksim üksteisega kohata Kristuse riigis.

Kõne kaasõpilastele.

Fr. Sketschus.

Täna õhtul seisame teie ees kui lõpetajate klass. Meil on iseäralised tunded rinnus: kurvad ja rõõmsad tunded. Kurvad seepärast, et peame lahkuma oma armsatest sõpradest, sellest ilusast koolist, kus saime oma kasvatus ja vaimlise ning südame hariduse; rõõmsad, et meil on eesõigus lõpetada seda kooli ning osa võtta Jumala tööst. Mis meie täna õhtul oleme, seda oleme Jumala armust.

Lugupeetud kaasõpilased! Meie töötasime, õppisime koos päevast päeva mitmed aastad; need aastad möödusid kiiresti, jäävad võrratud mälestused ühisest kooselust — mälestused kooliajast. Nüüd üks küsimus: mis pärast tulime me siia kooli ja mis pärast külastate teie seda kooli? Selleks, et õppida mitmesugust teadust, matemaatikat, võõraid keeli. See on osalt õige, kuid seda on liigagi vähe ühe kristlase jaoks. Kelle sarnased mõtted on ja kelle sarnane eesmärk on, see on vale roobastel. Maailm ei tarvitse meie teaduslikke teooriaid ega ideoloogiaid; maailmas on neid küllalt. Aga mis puudub maailmas? Üht puudub, ja see on e v a n g e e l i u m. Ja see oli meie eesmärk siia kooli astudes ning see on ka teie eesmärk, et tutvuneda evangeeliumiga ja siis seda rõõmusõnumit edasi anda neile, kes seda vajavad. Ning täna õhtul, meie, kui lõpetajate klass, palume teid, lugupeetud kaasõpilased, hoidke see eesmärk oma silmade ees, püüdke sinnapoole, hoidke endid ühte. Ärge unustage, et teie peate maailma valgus ja maa sool olema. Sellel koolil on isesugune põhialus, võrreldes teiste koolidega, samuti on ka teil isesugune eesmärk, kui õpilastel teistest koolidest; seepärast ärge püüdke teiste sarnasteks saada. Teie olete äravalitsetud sugu, kuninglik preestriamet, püha rahvas.

Meie eesmärk on: minna välja maailma ning Kristuse armastusest aetud kuulutada aulist jumaliku tõe. Annaks Jumal, et see Kristuse armastus haaraks meid kui ka teid.

Kingituse üleandmine koolile.

K. Rosenberg.

Olen südamest tänulik selle suure eesõiguse eest, et võin lõpetajate nimel kingitust koolile üle anda. Me veetsime siin misjonikoolis palju aastaid, kuhu tulles olime võimetud ja ebakõlblikud suurele ühiskonna tööle. Kool ja teie, õpetajad, püüdsite meile õieti hääd kristlikku kasvatust anda. Siin arendati meie energiat ja võimeid. Siin õppisime inimkonda teenima. Aastate jooksul osaksaanud Jumala õnnistused ning teie ühised pingutused ületavad iga hinna.

Kui III. lend 1929. aastal ulatame koolile meie tänulikkuse tähena lipu kingitusena, milline meid peaks tulevasele kooliperlele meele tuletama. Lipp koosneb kolmest värvist: roheline, kuld ja valge. Roheline on nooruse, kevade ja lootuse värv. Meil on kõigil suur ja väärtuslik siht, mille järgi me

püüame. Meie siht on igavest noorust igavikus omada. Me tahame ustavad olla „au lootuses“, millise Jumal meie südamesse on istutanud. Me tahame ka neid aidata, kes on elutormides julgusetud ja lootusetud. Kuld — usu ja majesteetlikkuse sümbol. Me tahame usku hoida, mis on pühadele antud, et kord Jumala riigis preestrid ja kuningad olla. Valge — puhtuse ja süütuse ideaal. Jumala abiga tahame puhta südame ja õitsva iseloomu saada, et kord igavikus Jumalat palgest palgesse näha tohtida.

Armas vend, lõpetajate nimel on mul au tulevast kooli lippu üle anda. Hoiu ja kaitse seda lippu kui meie tänu väljendust meie kasvatuse eest. Võiks te ka teie koolielus alati neile kolmele sümbolisele värvile ustavad olla, millest koosneb see lipp.

Kõne lõpetajatele.

M. Gnädjin.

Armsad lõpetajad! Õed ja vennad!

Neil päivil seisate te eneste elus uue ajajärgu algel. Missuguste tunnetega astud sa sellesse uude ajajärku? Millised on sinu kohused ja töö?

Kui misjoni — ehk evangeeliumi töölised oleme me esimeses joonel Jumala saadikud, 2. kor. 5. 20. Milline eesõigus, olla taevaliku kuninga esitaja! Jumal, kuningate kuningas ja valitsejate valitseja, saadab sind. Me oleme kõige kõrgema olevuse esitajad kogu maailmas.

Teiseks on evangeeliumi töölised Kristuse asemikud, 2. Kor. 5, 20. Loomulikult mitte ses mõttes, nagu paavst seda tahab olla. Selle sisseade, meid enese asemikkudeks jättes, viis Kristus ise läbi, kui ta oma Isa juure tagasi läks, öeldes: „Nõnda kui Isa on mind läkitanud, nõnda läkitan mina ka teid“. Joh. 20, 21. Kristuse asemiku ülesanne on maailmale Lunastajat ja lunastust tuua. See sünnib kahel viisil: sõna kuulutamise läbi, nõnda siis kuuldavalt, ja isikliku, puhta kristliku elu eeskujuga läbi — nähtavalt.

Kolmandamaks peame me sõna kuulutajad olema. Jumala sõna, mitte maailma tarkust, mitte segast filosoofiat, mitte kõlavat ega tühja teadust, mitte ilmalikke klassikuid, mitte poliitikat, vaid lihtsat sõna ristist ja jumalikku jõudu.

Neljandaks on meil samariitlase ülesanne kannatajate ja abitarvitajate vastu. Jeesus on siinkohal meile hää eeskuju. Ta nägi inimeste kehalist häda ja ta tundis haledust selle üle. Ära pööra oma nägu inimeste kehalistest hädadest kõrvale, vaid olgu sul nende vastu kastunnet ja halastust. Ja viiendaks ole usklikkudele eeskujuks õndsuses. I Tim. 4, 12. Kuulutamistöö tõelik väärtus ei seisa mitte ainult kuulutamises, mitte selles, et oled suur kõnleja, vaid selles, et oled eeskujuandja ja eeselaja. Missugune juhtsõna peaks sind selles pühas töös juhtima? Mitte ühe filosoofi, teadlase, klassiku ega poliitiku töö või sõna, vaid kõige suurema misjonäri, evangelisti ja kuulutaja — Jeesuse — juhtsõna: „Mina pean selles olema, mis on mu Isa päralt.“ Kui Jumala saadik ja Jeesuse asemik peab see ka meie ainuke juhtsõna olema. Ole oma Jumala ja tema koguduse alandlik sulane ja selle läbi võid sa ses olla, mis on su Isa päralt. Armsad lõpetajad. On teie siht igavest elu kätte saada ja ka teisi selles aidata? Kui see nii on, siis teadke, et ükski teine tee, vahend ega juhtsõna ei vii sinna, kui meie eeskujuga Jeesuse Kristuse oma „Mina pean selles olema, mis on mu Isa päralt“.

Pühenduskõne.

T. T. Babienko.

„Kui armsad on sõnumitoojate jalad“. Kristuse saadik olla on suurim eesõigus, mida inimesed võivad omada. Et langenud inimsoole rõõmsat kuulutust päästmisest viia, on tarvilik iseäralist Jumala väge. Õnnelik see, kellele Jumal on ligi tulnud, kes teda ära tunneb ja alanduses võib öelda: „Kristuse armastus sünnib mind“.

Ainult sarnane saadik võib üht kindlat sõnumit viia, sõnumit, mis külvab inimese südamesse rahu

Jumalaga ning kaasinimestega. Temaga kaasas käib kõik hää. Kannatlikku elusse paistavad päikesekiired ja kannatused kujunevad väikesteks. Kristuse väe läbi kuulutab ta ärapäästmist patust ja halbast kometest. See sõnumitooja kuulutab Kristuse võitudest ja kuningate kuninga peatsest ilmumisest.

Teid on kutsutud seda kuulutust viima, et teie elus läheksid täide teie südames väljavalitud mottod.

Lahkumiskõne.

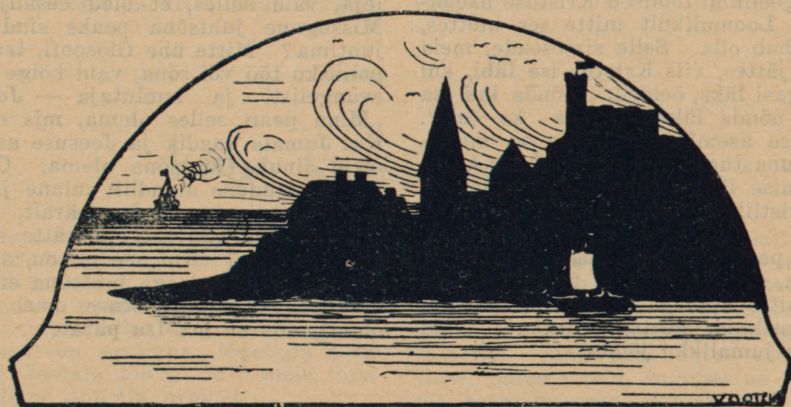
L. F. Osvald.

Austatud lõpetajad, õpetajad, õpilased ja koolisõbrad!

See on lahkumisõhtu teile, lõpetajaile. Ma hindan seda suure eesõigusena, et võin teile viimaseid sõnu öelda. Mõned teist, lõpetajad, on neis ruumides viis pikka aastat viibinud. Täna on aga see viimane kord, et õpetajaile, õpilastele ja sõpradele lahkumissõnu öelda. Küsimus, mille mina esile toon, on: „Milleks oleme me siia tulnud?“ Kas mitte selleks, et täita kolmekordset otstarvet kolmekordses kuulutuses: patust vabastatud, Issand Jeesusele pühendatud ja jumalikus koolis teenistusele ette valmistatud olla. See kool on Jumala kool. Te olete need aastad siin mööda saatnud, et tublimateks saada Issanda töös. Ma rõõmustan teie eesmärgi üle, mille olete enestele valinud: „Minge kõike maailma.“ See käsk on ka täna õhtul teie kohta maksev. Kes on aga kõlbulik, et seda käsku läbi viia. Mitte igäüks, kuid ainult see, kelle südames valitseb Jeesuse armastus. Nii olete enestele õigusega mototoks valinud apostel Pauluse sõnad: „Jeesuse armastus sunnib meid.“ Kel on Jeesuse armastus, see on valmis minema, kuhu Issand teda saadab. Kel on Jeesuse armastus südames, see on valmis oma Loojaga inimeste jaoks töötama, ja kui ka tarvis surra.

Ma ütlen teile Jeesuse nimel: „Olge kindlad oma mottole kogu eneste elus.“

Kes on aga kõlbulik, et omada Jeesuse armastust. See, kel on puhas süda. Armsad lõpetajad, ärge unustage eneste elus oma klassi värve: valge ja roheline. Issand ütleb: „Kui teie patud on kui helepunased riided, siiski peavad nemad valgeks saama kui lumi; kui nemad punased on kui verekarva riie, peavad nemad ometi valge villa sarnaseks saama.“ Võiks teie elu alati puhas olla nagu need valged lilled, siis oleks see meile, teie õpetajaile, kindlustuseks, et Kristuse armastus elab teis. See on teile tõukejõuks etteseatud sihi saavutamisel: „Minge kõike maailma.“ Kui te Kristuse käsu läbi viite, siis täitub ka teise värvi tähendus teie elus. Teie võite eneste rinnus kanda mitte kaduvat lootust, vaid tõsist lootust Kristuses. Kui teie Kristuses olete ja Kristus teis, siis võite eneste elu lõpul Paulusega needsamad lootuse sõnad väljendada: „Õiguse kroon on mulle talle pandud, mis mulle Issand õige kohumõistja, tulemise päeval tahab anda, aga mitte ükspäinis mulle, vaid ka kõigile, kes tema tulemist armastavad.“

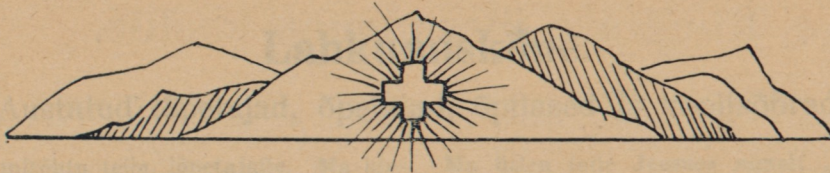

Hingamispeev koolis.

Meespõidamiseks.

*„Ole rõõmus, noor mees, oma noore ea sees ja tehku
su süda sulle head rõõmu su noore mehe põlves, ja käi
oma südame teede peal ja oma silmade näo järel; aga
sa pead teadma, et Jumal sind kõige see pärast kohtu
ette viib.“*

Saalomon.

Hingamispäev koolis.

V. Poznjak.

Jõuab hingamispäev. Segamata äripäeva käik jääb seisma, elu lärm vaikib. Pikkamööda vajub päike mäe taha, heites kullaseid kiiri Suschenhofi aasadele ja metsadele. Lossi tornist kõlab kella häälmärgiks, et algab hingamispäev. Hingamispäevaks riietult tõttame ühisele palvele. Heledasti valgustatud ning puhas kabel võtab meid väga võrastelahkelt vastu. Vaiksel sisse astudes, rõõmsate ning lahkete nägudega, istub igaüks oma kohale. Koosoleku alates tõusevad kõik püsti, et lauluga rahupäeva alata. Vägevalt kõlavad noorte hääled, tervitades meie igavest Jumalat. Lühikene kõne piiblist on meil sissejuhatuseks palvele. Süda saab kergeks ning vaikseks, sisse hoovab jumalik rahu.

Näib nagu jääks kogu loodus seisma, et oma surelikke põlvi Kõigevägevama ees alandada. Pärast palvet kutsub majaema kellaga kõiki lahkelt õhtusöögile. Rõõmsalt astuvad kõik söögisaali, kus valgete linadega kaetud ja lilledega ilustatud laud meid juba ootavad. Siiuses maitsevat õhtusööki on kõik koosolijad vaiksemad kui harilikult. Valitseb pühalik tunne; on kuulda ainult vaikesid kõnelemisi, mitmesugustes keeltes. Eelolevat koosolekut oodates kogunevad mõned kokku, et homme hingamispäeva kooli piibli õppetükke läbi võtta. Kell kaheksa kogume jälle kabeli. Ettekannet peab harilikult üks viimase aasta õpilastest. Kõneleja kannab meile ette hoolega väljatöötatud mõtteid. Õpetajad rõõmustavad, nähes õpilastes nende töö tagajärgi. Ühine palve ja laul lõpetavad meie koosoleku. Pea on kabeli ruum tühi ning õpilased sammuvad oma armsatesse tubadesse. Järelejäänud aega tarvitatakse piibli lugemiseks. Mõnest toast on kuulda mahedaid helisid. Silmad täituvad pisaratega, mõtted lendavad kodumaale, armsa isa kodusse. Kellel sarnast kohta pole, sel on kool kõige armsam paik. Armsad ja pühad silmapilgud kooli elust, teie jääte igaveseks mälestuseks.

Kell kümme kustub valgus ja vaikus võtab maad. Ainult taeva kõrgusest helgivad tähed ja vaatavad

alla puhkavale Suschenhofi elanikkudele. Midagi ei sega nende rahu, ainult öövahi pikaldased sammud kostavad vahetevahel öisest vaikusel.

Ilus rahupäeva hommik. Üle Suschenhofi laotub vaikus ning pühaduse loor. Otsekui oas elukõrves, nõnda ühendab see päev rändaja igatsust ning soendab tema südant, andes jõudu edespäevasele võitlusele.

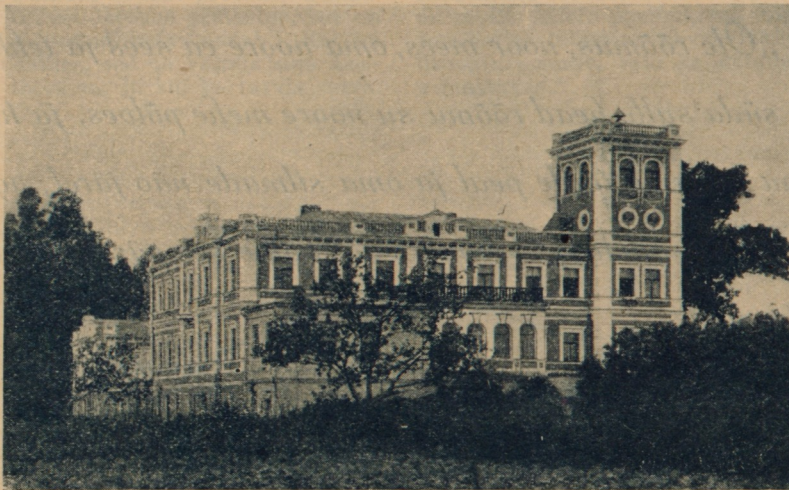
Kell seitse hommikul koguneme hommikusöögile, et enda kehalikku jõudu kinnitada. Kabelist on kuulda klaveri helisid, Siioni lauludega tervitab keegi õpilane ilusat hingamispäeva hommikutundi.

Juba tõuseb päikene ning äratav oma kuldsete kiirtega loodust. Lumege kaetud puud värvuvad hommikuse punaga. Aulised looduse pildid ühendavad mõtteid ja tundeid Jumala imeliste töödega. Tuleb meele Jesaja poolt öeldud sõnad: „... et sa rahupäeva austad...“, siis saad sa rõõmu tunda Jehova pärast, ja ma tahan sind viia üle kõrgema maa paikade. Jes. 58, 13, 14.

Jõuab kätte jumalateenistuse õpilased, andes koosolijatele kasulikke õpetusi. Järgneb kuulutus. Pühalikud tõesõnad tungivad kuulajatele südamesse, jättes sinna jäädava mulje. Selle eest hoolitsevad õpetajad, et kõigile rohkesti saaks vaimulikku rooga. Hea seeme kukub hästiharitud maasse, silmad hiilgavad vaimustusest, ning ideaalsest püüdmisest. Uut jõudu ja rammu omandame siin edespäevaseks eluks. Pärast vaimlist rooga tuleb ajalik. Rikkalikult kaetud laua ääres räägitakse veel selle päeva muljedest.

Pärastlõunased tunnid saadame mööda, kas vabas looduses ehk kodus raamatute juures. Aeg möödub kiirelt noorsoo tunnini. Noorsoo tähtsad ained kaunistatakse muusikaga, lauluga ja salmikutega.

Laulu ja muusika helide vaikides lõpeb ka hingamispäev. Kenad rahupäeva tunnid veerevad loojeneva päikesega igaviku merre, öeldes veel viimast tervitust.

Suschenhofi loss, kus kool asub.

Äripäev koolis.

A. Nuka.

Suschenhof — adventnoorsoo vabariik, ja seda õigusega, sest sääl ei puudu midagi vabariigis nõuetavast. On oma riigivanem, riigikogu ja rahukohus; ei puudu ka raha- ega tööstusministeerium. Ka on hoolekandekomiteed, nagu töötatöölise, vaeste ja teised.

Ka loodus ei ole oma ehtivat kätt tagasi tõmbanud. On rohkelt metsa, niitu ja põldu. Kui tahad ennast üksilduses leida, astu männikusse, sääl oled ümbritsetud kosutavast männilõhnast. Tahad sa ümbrust silmitseda, astu „Armastusmäele“, siit võid pilgu iga ilmakaarde heita. Soovid sa looduse ilu vaadelda, sammu niidule, sääl võid lillede ilu nautida. Ning vesi — ta lahutab meie vabariigi mürarikast pealinnast.

Huvitav on käsitada selle vabariigi seesmist elu. On olemas kaks pea tööstusosakonda: tööstus ja majandus, — nende kõrval veel palju teisi, nagu õmblus-, mehaanika- ja raamatuköit-

miskoda. Kõik on ühe „pea“ all, kuid igal harul on oma juhatus. Iga neist oma osakonna huvides väljas, ja seda suure agarusega, kuid mis kõige huvitavam on, et keegi teist ei kurva. On ühes osakonnas tööliste või töö puudus, aitab teine seda välja. On pühad liginemas, siis kipub seebivabrik tööliste puudust kannatama; ligineb heinaaeg, siis kuulub jälle hüüe: „Lapsed niidule, puhast õhku hingama!“ — Juba näedki noort sõjaväge rehadega relvastatuna niidule sammuvat.

Töötä töölisi ei sallita siin. Logelejal on peagi tööd, teades, et kes ei tööta, ei saa ka süüa. Tegevusetä päevad on tundmatud, ollakse veendunud, et kui seisana, siis roostetan.

Liikumine algab juba kell neli ja kestab õhtu kella kümneni. Karjatalitajad, kokad ja soojusehooldajad on esimesed, kuid juba kell kuus on kõik kodanikud jalul. Kella seitsmeks, õppetundide alguseks, ollakse nii ihulikult kui vaimliselt kinnita-

tud. Siis valitseb täieline vaikus. Kella kaheteistkümne ajal kinnitatakse keha tõelise liikumise alguseks.

Huvitav on vaadelda, kuidas igaüks oma tegevusharu juure valgub. Põllumajanduse osakonnas on kümnekond noort oma juhataja ümber kogunud, kes neist kõigist pea jagu pikem. Ainult viis minutit ja igaüks on oma juhataja soove täitmas. Veel paar minutit, ka juht on kadunud. Juba näed ka teda hangu või labidaga tulevat ja nii on igaüks oma osa saanud. Ka teistes osakondades on huvitav peatuda. Kõõgis on kiire liikumine. Koristatakse lõunal tühjendatud sööginõusid, küüritakse katlaid või puhastatakse aiavilja. Ka puutöökojas läheb töö elavalt edasi; kas muritud tooljalg või purustatud aknalaas nõuavad parandamist.

Iga tööline on oma palga väärt. Töö tunnid saavad tööjuhataja poolt hoolega kaardile kantud. Jõuab nädal lõpule, siis järgneb ka palga jagamine. Häda sellele, kes ei ole küllalt hoolega töötanud.

Nii jõuab õhtu. Rõõmsate pilkudega sammutakse ühiselt einelauda, et saada kehakinnitust. Möödä selle päeva vaev — veel lõpuks üldine õhtupalve ja siis kella seitsmest kümneni iseäralik aeg. Vaiksel sammud oma riiki — tuppä. Mõtted lendavad, tunded vahelduvad, silmät kirjutuslauda ja raamaturiulit. Mõtted: „Ainult kolm tundi teile.“

Kell on juba kolmveerand kümme. Korraga jääb tuba silmapilkselt pimedaks — märguante öörahule. Juba kuuldu siin ja sääl häälitsemist — viisteistkümme minutit endale.

Peagi valdab pimedus kogu maja. Kuuled veel siin ja sääl lahket naeratust ja peagi on kõik öörahule suikunud. Ka mina sulen oma silmad ja jään unele.

Meie kasvatusideaal.

K. Rose.

Jumala kogudus on püha Issandale; sellepärast on tema sihid ja ideaalid maailma omadest lahkumisevad. Issand on oma rahvale „igavese evangeeliumi“ valguse usaldanud ja ta soovib, et tema lapsed selles elaksid. Jumala äravalitud rahvas peab

end täielikult maailmast lahutama, sest Jumala kogudus ja maailm on kaks põhjalikult lahkumisevat asja. Apostel Paulus kirjutab algkogudusele: 2. Kor. 6, 14—17.

Kui see nii on, siis peame end maailmast lahu-

Armastusmägi.

tama ka kasvatusküsimumuses, sest sellest oleneb Jumala rahva saatus ära. Kuidas võime oodata, et meie lapsed ja noorus usus üles kasvavad, kui nad uskmatuist ja ateistlikult mõtlevaist õpetajaist kasvatatakse. Algristijsk murdus paganate kasvatusviisiga; usupuhastajad algasid kohe oma koolide alustamisega ja need said reformatsiooni asupaikadeks. Sedasama peab ka adventliikumine täna tegema. Ja ta teeb ka seda. Meil on oma kasvatusideaal ja süsteem. Meil on ka oma kasvatusasutused, koolid. Piibel on meie valgus kasvatuses. Ta näitab meile iseloomukujundamise õiget teed ja ilmutab ka jõuallikat. Mõisted kasvatuses üle on üldiselt liig kitsad ja piiratud. „Tõelik kasvatus tähendab rohkem kui ühe teatava aine jälgimist. Ta tähendab rohkem kui ettevalmistust meie maise elu jaoks. Kasvatusel on ka inimese igavese eluga tegemist. Ta tähendab kehaliku, mõistusliku ja vaimlise jõu harmoonilist arendamist.“

„Et mõista, mida sisaldab kasvatus töö, peame niihästi inimese loomust kui ka Jumala nõu loomise juures tähele panema...“ Kui Aadam Looja kätest esile tuli, oli ta oma kehalikus, vaimlikes ja vaimulikus loomuses oma Looja sarnaduskuju.“

„Jumal lõi inimese oma näo järgi“ ja tema vaade oli, et inimese, mida kauem ta elab, seda rohkem seda pilti peaks ilmutama. Aga sõnakuulmatuse läbi kaotas ta selle eesõiguse. Patt hakkas Jumala pilti inimeses hävitama. Lunastuse ja kasvatuses siht on üks ja seesama, nimelt: Jumalasarvatus ülesehitamine inimlikus iseloomus. Jumaliku täiuse eeskujuna Kristus. Sellepärast on igal tõelisel kasvatusel Kristus eeskujuks. Ajaloos on palju suuri iseloomu ja eeskujusid, aga kõige ilusam on ometi okaskrooniga „Inimesepoeg“. Kasvatuses on maksev Jeesuse sõna: „Minuta ei või teie ühtegi teha.“ Jeesus on ka kõige jõu allikas.

Meie kasvatusideaal on:

1. Kõik lapsed, kogu noorus, peab Issandale kasvatatama. Jes. 54, 13.
2. Ema on lapse esimene õpetaja tema kaheksa aastani, sest esimese kaheksa aasta tähendus on kasvatuses suur. Seda näeme Moosese, Saamueli, Taanieli, Timoteuse ja teiste elus.
3. Igal kogudusel peab oma kogudusekool

olema, kus lapsed algharidust kristlikkude ja ümberpööratud õpetajate mõju all võivad omandada.

4. Kool peab asuma väljaspool linna, maal, nii et igal koolil oleks küllaldaselt maad põllumajanduseks, aianduseks ning karjanduseks ja päälle selle peab sisse seatama mitmesuguseid tööstusharusid, et õpilastele võimaldada kehalikku tööd ning osalt ka õpperaha teenimist, sest kus kool ei kasvata inimest praktilise elu jaoks, sääl puudub tal õige otsustarve. Spordi asemel on meil kasulik praktiline ja produktiivne kehalik töö.

5. Kooliprogramm peab sisaldama kõik teadmisväärse ja elus vajaliku, nii et meil noorus vastavalt Taanielile ning tema kolmele sõbrale Paa-belis.

6. Pääõppeaine on piibel, sest pühakiri on töö täielik juhtnõu ning ta annab materjali, et nooruses iseloomu kujundada.

7. Kogu õpetuse pääsiht on iseloomukujundamine Jeesuse eeskujuna järgi.

8. Meie kool peab moodustama prohvetite kooli eeskujul. Sääl oli:

a. piibel pääõppeaine;

b. iga aine, mida õpetati, oli püha; näiteks püha ajalugu, püha muusika jne.;

c. õpilased pidid käsitööd õppima;

d. õpetajad töötasid õpilastega ning õpetasid neile, kudas töötada;

e. õpilased võtsid osa misjonitööst.

9. Meie koolides peab olema õige advent — palve — ning misjonivaim, sest ainult sarnases õhustikus võib noorte usu arendada.

10. Pere ja kool peavad koos töötama. Kus see puudub, sääl ei saa kunagi, ei koolis ega kodus, lapsi õigele sõnakuulmisele kasvatada. Kool ja kodu peavad kasvatuses nii ühiselt koos seisma, nagu mees ja naine.

11. Kogudus ja kool peavad koos töötama, sest ainult nii on võimalik noori selle suure töö lõpuleviimiseks ette valmistada, mille Issand on oma kogudusele usaldanud.

12. Õpetajaskond peab koosnema ümberpööratud meestest ja naistest, kel on õige advent — ja misjonivaim.

Õpilased päälle misjonitööd kirjandusenädalal mereääres jäämägedes.

Kooli ajalugu.

K. Rose.

Ilmasõja kaosest ja revolutsioonist tekkisid Baltimaile uued riigid, kuhu asusid kiirelt rahu, julgeolek ja kord. Selle läbi oli kuulutusele ja rahulisele tegevusele võimalus loodud. Neis riikides arenes Jumala töö kiirelt. Pea olime iseseisev unioon Läti, Eesti ja Leeduga. 1920.—23. aastate konverentsi ajal tõusis palju noori üles, kes olid valmis kooli minema ja töösse astuma.

Meil ei olnud vahendeid, aga me tegutsesime lootuses. Vend L. H. Christian ütles kord ühel tööliste koosolekul: „Ma usun, me saame Baltimaile pea enestele kooli.“ Kui 1923. aasta kevadel Suschenhofi mõis Stintjärve ääres, Riia lähedal, kooliks on leitud, oli vend J. C. Raft, kes meie vajadusi hästi tundis, meie jaoks Generalkonverentsilt rahalist abi soetanud. Vennad D. N. Wall ja K. Sutta jõudsid siis suure vaevaga selle ostuni. Sama aasta sügisel tuli vend L. F. Osvald Ameerikast ja võttis kooli juhatuse oma kätte. Kohe alati kuuekuulise misjonikursusega, millest 34 õpilast osa võtsid. Esimesed õpetajad olid vennad L. F. Osvald, A. Eglit ja õde M. Osvald. Kooli maa-alal ja ehitustel võis igal pool sõja tagajärgi märgata, aga energilise töö tõttu muutus pilt kiirelt. Lagunenud hooned kadusid ja nende asemele asusid nägusad ehitused. Iga aasta tõi midagi uut.

1925. a. algas vend Osvald suvепensioniga, mis muutus aast-aastalt suuremaks ja tagajärjerikkamaks. Ta oskas seda nii kujundada, et see sai koolile ja õpilastele suureks abiks. Õpilaste arv kasvas pea 140-ni. Vastavalt sellele pidi ka õpetajaskond suurendatama. 1925. a. jaanuarikuul oli kooli

sisseõnnistamine vendade L. H. Christiani ja Landeeni osavõtul.

1927. a. maikuul kogus kool oma esimesele lõpetajate peole. See oli rõõmus sündmus, kui kaheksa esimest lõpetajat poodiumile astusid, et eneste tänu Jumalale, vanematele ja koolile öelda. Kool aga ei jõudnud küllalt kiirelt töötada, et kutseid põldudelt rahuldada. Paljud pidid kooli juba varem jätma ja tööle asuma. Suurem osa lõpetajaist on praegu kohtadel. Kogusummas on kool 32 töölist põldudele annud. On tõesti tasunud töötada ja ohvreid tuua. 1928./29. õppeaasta oli koolile ja põllule juhtumisriikas aasta. Augustikuul 1928 jaotati Euroopa divisioon Darmstadtis neljasse ossa. Balti unioon sai Põhja-Euroopa alla. See tõi ka koolile muudatusi. Kuid mitte ainult koolis, vaid ka meie unioonis ning Läti konverentsis muudeti nii mõndagi. Konverents jaotati kolme ossa. Jaotus nõudis rohkem töölisi. Kõige rohkem pidi aga kool ära andma. Vend L. F. Osvald sai Põhja-Euroopa divisiooni kasvatus- ja sisemisjoni sekretäriks. Vend A. Eglit kutsuti evangelistina Kuuramaa liitu. Vend W. Wilman asus kirjastuslaos juhtimisele Riias. Koolijuhatus anti vend K. Rosele üle. Ümberpaigutusel oli ainult üks siht: rohkem ja paremini Issanda jaoks töötada.

Kogu nende kuue kooliaasta jooksul oleme siin koolis Jumala vaimu ligiolekut tunnud. Sel ajal tuli palju hingi tõe juure. Jumal on koolitööd igal alal õnnistanud. Kooli ajalugu annab meile hääd lootust tulevikuks.

Kooliprogramm.

Meie koolil on nelja-aastane misjonikursus, mis põhjeneb kuueklassilisele algkoolile. Kes selle kursuse lõpetab, omab pääle misjoniainetel veel teaduslikes aineis keskkooli hariduse 2—3 klassini. Keskkooli haridusega õpilased võivad selle misjonikooli kahe aastaga lõpetada. Kes ei ole lõpetanud kuueklassilist algkooli, peab ettevalmistusklassi astuma. Õppetund kestab 45 minutit. Kui õpilane on 15% tunde ühes aines puudunud, siis ei saa ta seda lõpetada. Nelja aasta kestel peab õpilane mingisuguses tööstusharus praktilisi teadmisi omandama.

Tunniplaan.

I aasta.

Vana Testament	4 tundi.
Emakeel (grammatika)	4 „
Ajalugu (Vana aeg)	3 „
Võõras keel (Ingl., Saksa)	4 „
Matemaatika	3 „
Füsioloogia	2 „
Käsitöö	1 „
Muusika	— „
Maateadus (poliit., majand.)	2 „

24 tundi.

II aasta.

Uus Testament	4 tundi.
Emakeel (kirjatööd)	4 „
Ajalugu II (Keskaeg)	3 „
Võõras keel (Ingl., Saksa)	6 „
Matemaatika	3 „
Botanika ja zooloogia	3 „
Maadeteadus (misjoni)	1 „

24 tundi.

III aasta.

Piibli põhiõpetused	4 tundi.
Emakeel (kirjandusl.)	3 „
Ajalugu III (Uus aeg)	3 „
Võõraskeeled (Inglise, Saksa)	6 „
Matemaatika	3 „
Füüsika	4 „
Esimene abi	1 „
Muusika	1 „

25 tundi.

IV aasta.

Taaniel ja Ilmutuseraam.	2 tundi.
Koguduse kord	1 „
Evangelisatsioon	2 „
Koguduse ajalugu ja kirjandus	2 „
Emakeel (stilistika)	3 „
Ajalugu IV (Kõige uuem aeg)	3 „
Võõraskeeled	6 „
Raamatupidamine	2 „
Keemia	4 „
Kodanikuteadus	2 „

27 tundi.

Päevakord.

Kell 6.00 üles tõusta.
„ 6.30 eine.
„ 7—9.15 tunnid.
„ 9.30—10 üldpalve.
„ 10—12.15 tunnid.
„ 12.15—13 lõuna.
„ 13—17 tööaeg.
„ 18—18.40 õhtusöök.
„ 18.40—19 õhtupalve.
„ 19—21.45 õppimisaeg.
„ 22.00 magama minna.

Vastuvõtmistingimused.

1. Kogudusvanema ehk jutlustaja soovituskiri on nõuetav.
2. Hakkavate haigustega isikuid ei võeta vastu.
3. Isiku- ja koolitunnistus peab ette näidatama.
4. Kes tahab kooli tulla, see peab enne kirjalikult koolijuhatajale teatama.
5. Voodipesu kaasa tuua: 3 lina, 3 padjapiüüri, 1 voodivaip, 3 käterätti, tööülikond ja saapad.

Kooliraha.

1. Täite tundide eest Kr. 10.95 (Ls. 15.00) kuus. Kui keegi võtab poole osa tunde, siis maksab ta Kr. 7.30 (Ls. 10.00) kuus.
2. Toa eest ühes valguse ja küttega Kr. 10.22 (Ls. 14.00) kuus.
3. Ühekordne sissekirjutusmaks Kr. 7.30 (Ls. 10).
4. Raamatukogu kasutamise eest Kr. 2.19 (Ls. 3) õppeaastas.
5. Kirjutusmasina kasutamise eest Kr. 2.19 (Ls. 3.00) kuus (iga päev üks tund).
6. Klaveri tarvitamise eest (päevas üks tund) Kr. 2.19 (Ls. 3.00) kuus. Muusikatunni eest Kr. 0.73 (Ls. 1.00).
7. Usinad õpilased võivad eneste kooliraha tööga ja kolportöörimisega hästi teenida.
8. Koolikuu on täpselt 4 nädalat ehk 28 päeva.
9. Kooliaeg kestab 9 kuud ehk 36 nädalat. Kooli algus 15. septembril 1929. a. Kõikide küsimustega ja teadetega pöörata Karl Rose poole, Riga, Brivibas iela 11.

Kes peaks kooli tulema.

Me soovitame kooli kõikidele noortele inimes-tele koguduses kui ka väljaspool kogudust, kes meeleldi tahavad piiblit õppida ja soovivad endid evan-geeliumi teenistuseks ette valmistada. Me tervitame kõiki, kes tahavad evanageeliumi põhimõtteid tundma õppida.

Koolikord.

1. Päevakorda peab täpselt pidama. Hommikul peab kellalöögi järgi üles tõustama ja õhtul voodi mindama. Söögiajad on ühiselt söögi-saalis, mitte tubades. Keegi ei tohi põhjusetult hommiku- ja õhtupalvelt puududa.
2. Korralik kehahoolitsus, nii kui äärmine puhtus ja kord pesus ning riietuses on igauhelt ooda-tav. Pesu peab nimega ehk numbriga varusta-tud olema, et pesemise juures vahetust ei tuleks.
3. Tubade puhtuse ja korra eest hoolitsevad õpi-lased ise.
4. Õppetöö ja õppimisajal peab rahu ja kord ole-ma. Ümberjooksmine hoovis ja koridoris, val-justi kõnelemine ja naermine, laulmine ning vilistamine on kõvasti keelatud.
5. Õppimisajal peab igaüks oma toas olema. Väl-jaminemine ja üksteise külastamine ilma eest-seisja loata on keelatud. Õppimisaega peab ka-sutatama tõsiselt kooliülesannete lahendamiseks.
6. Kõik õpilased peavad käima neile ettekirjutatud klassides ja eneste ülesandeid täitma. Klassist puudumise korral peab järgmisel päeval vasta-vale õpetajale vabandusleht toodama, varusta-tud eestseisja ja koolijuhataja allkirjadega. Kolme vabandamata puudunud tunni eest peab Kr. 1.50 (Ls. 2.00) trahvi maksuma.
7. Õpilane ei tohi rohkem kui 24 õppetundi nädal-as võtta. Õpetajaskonna loata ei tohi ükski õpilane eratunde võtta ega anda.
8. Iga õpilane peab kaks tundi päevas töötama, mille eest tasu ei maksta. Teiste töötundide eest makstakse Kr. 0.18 (Ls. 0.25). Kellelgi ei lubata temale antud tööd pooleli jätta ehk va-hetada.
9. Kooli omandusega, näit. tööriistadega, peab hoo-likalt ümber käidama. Iga kahjutegemine peab tasutama. Pääle tööd tulevad tarvitusel olnud riistad endisesse kohta tagasi viia.
10. Nais- ja meesõpilaste vahel peab täielik vii-sakus valitsema. Ebakohased kõned, flirt ja kohtamine on keelatud.
11. Tuleriistade ja narkootiliste ainete pidamine kooli piirides on keelatud.
12. Kes tahab võõraid vastu võtta, peab sellest tea-tama maja-eestseisjale ja kooigijuhatajale.
13. Loa välisteks toimetusteks ja reisudeks saab koolijuhatajalt.
14. Kes neist reegleist üle astub, see heidetakse koolist välja.

ÕPILASED NING

1. E. Tiesnes. 2. K. Saknits. 3. J. Oltniš. 4. J. Čolders. 5. Luc. Čolders. 6. Mačanovs. 7. K. Siedinš. 8. A. Lejniēks. 9. P. Allweiss. 10. A. Čolders. 11. L. Čolders. 12. A. Freinbergs. 13. A. Jurkevics. 14. L. Wilba. 15. J. Wilba. 16. E. Klotiņš. 17. W. Wachhaus. 18.

LÕPETAJAD TÕÕLISED.

H. Karu. 19. K. Fogels. 20. A. Mednis. 21. J. Daniel. 22. A. Sabrak. 23. H. Undritz. 24. A. Nuka. 25. Rich. Vinglas. 26. J. Dimants. 27. A. Skujinš. 28. J. Peksis. 29. A. Baķis. 30. A. Ronis. 31. A. Dance. 32. K. Leibur.

